

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr 153.

Ottende Sæssion.

43de Møde.

Mandagen den 2den Februar Aften Kl. 7.

(Forts.)

Monrad (forts.): Der som en Bro a Le ne bliver vedligeholdt ved Brokornet, saa ligger jo deri, at Brokornsyderne ogsaa udrede Omkostningerne til dens Vedligeholdelse. Der som vi f. Ex. antage, at en Bro har 15 Edr. Byg i Bropenge, og Broens Vedligeholdelse koster 5 Edr. Byg, saa er det naturligt, at Broens Eier kun faaer en Erstatning, der svarer til 10 Edr., og den, der overtager Broen og med den Brokornet, vil have de 5 Edr. til Broens Vedligeholdelse, det er indlysende af sig selv. Jeg kan derfor ikke Andet end tilraade, at man, selv om der i ganske enkelte Tilfælde skulde være en eller anden Ubillighed, som man maatte ønske at raade Bod paa, gjør det til Gjenstand for en særegen Ordning, enten igjennem Finantsloven eller igjennem et særligt Lovforslag, men det forekommer mig indlysende, at Sagen i Almindelighed bedst og hensigtsmæssigst ordnes saaledes, som det er foreslaaet af Regjeringen.

Ordføreren: Jeg skulde ikke have taget Ordet efter de Ytringer, der ere fremkomne, der som ikke Fleertallet i sine Motiver saa stærkt havde fremhævet Bropengene. Der som Bropengene virkelig ere en saa væsentlig Deel af Indtægterne ved en Bro, saa er det aabenbart, at den, som modtager en Bro, let kan lide et betydeligt Tab i Indtægter, naar de falde bort. Smidlertid indeholder § 11 i Regjeringens Udkast den Bestemmelse: „dog

skal Amtsraadet være berettiget til, efter Omstændighederne at tilstaae Sognecommunerne en Understøttelse af Amtsrepartitionsfondet“, og Mindretallet har meent, at denne Bestemmelse navnlig vilde komme til Anvendelse, naar en Sognecommune havde overtaget en Bro, hvis væsentligste Indtægter hidrørte fra Bropenge, idet Amtsraadet da vilde finde god Grund til at komme den til Hjælp. Fleertallet foreslaaer, paa Grund af det Tab, som kan foraarsages Brokornsyderne ved Bropengenes Bortfalden, at aflaae for disse en betydelig Deel af Erstatningen for Udløsningen og gjøre det til en almindelig Regel; men dette vilde jo have til Følge, at den samme Regel vilde komme til Anvendelse baade i det Tilfælde, hvor Brokornsyderne muligen lide Tab for Bropengenes Skyld, og i det Tilfælde, hvor der slet ikke er Tale om Bropengene. Jeg troer derfor, at Fleertallet, naar det saa stærkt fremhæver Bropengene, maaskee fremkomme med et særskilt Forslag, som kan have den Ubillighed, som det mener, der opstaaer derved, at de bortfalde, men at det derimod ikke bør foreslaae at paalægge Brokornsyderne, at de aarlig skulde give det hele Beløb, da der kan være mange Aar, hvori der slet ikke kan være Tale om Bropenge.

Chr. Jensen: Jeg kan ingenlunde være enig med den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad), naar han fremhæver, at vi vilde komme ind paa en urigtig Vej ved at afvige fra det Princip, som han anseer for rigtigt, nemlig, at man alene skal capitalisere og betale den Afgift, der er lagt paa Broerne som en fast Byrde. Der er meget, der taler for det, som han saaledes ud-